

287

Si vis rao e' qd si ho natr mouereti ad dous vos dous natr
est in dous l'oro qd glane regnat. Et ex eo qd interponat dous
fines, Thos operao sit intrata, et siveva nulla in hoc uisi ir
regagnantia. —

Dissilio 2° ist n: ejus nec dominus pot e'c
ut ejter ples fines exticas totales vter. Et qd finis semper ultimus
e'c illa qd intendit. Ut ejter se, et religio via ejter islam: Et regnat qd
dou bona intendat ejter se tm' et religio ejter qd lebet. et intendo
hoc qd ga si l'or bonum intendenter ejter se tm' et n' ejter l'or iam
hoc l'or n'e'c finis ultimus ga aliq' n'intendit ejter illam.
Nto si l'or ejter se intendenter iam p'na intendenter ejter
l'or. Und l'abbe dect aliq' qd n'referant ad unum ex illis illud
unum n'e' semper ultimus finis. —

Clog. 1° pot aliq' ex errore gasta-
re ee ples deos et ejter illis intendere aliq'm aut: qd hic aut
ent ejter ples qd finis semper ultimus. Et nominem p'ce religio
ples deos etenim sunt ples fines semper ultimi, qd d'rare fi-
nis semper ultimi e'c qd ejter se tm' intendat. T'oin alia ejter
islam: et sic p' dect aliq' unicus finis ultimus ad qm vix alia
referant. —

Clog. 2° pot aliq' fieri qd aliq' intendat
dous fines sibi ultimus: qd si qd esuerit au're sacrum, ut
placent deo et sit in ea au'tio committere aliq' peccatum:
en hoc en'e'eu'ntu intendit aliq' fines ultimus, nempe deos cui
plasere optamus et creua qm qd peccatum intendimus secundum
finem ultimum. Et in hoc eu'ntu n' intendi explicite super
finem ultimum si in omngivite d' in fuso: nam qd peccat n'
intendit explicite finem ultimum in creua, Et tm' implicite
d'in'g'racia. —

Clog. 3° pot aliq' offere sua merita

tribus primis Personis quod sit recte distincte: qd' intendit
esse fines ultimos. De nō etiam, ga ter fine Personae
sit unus finis sibi, ultimus rāge unius epia qd' videat qm
tm habet. - Inst: gentilis rāversus ad fidem habuit
fine semper ultimo rāum fidem qd' adorabat, et hū
Deum rex, qm nunc dicit: qd' het duos fines ultimos. De
nō etiam, ga ille gentilis rāversus ad fidem. Nō het fine
ultimo rāum ubi, et iam restartat ultimū rāem, qd' intende-
bat fidem ut finem ultimum. -

SECTIO. III.

De his quā pōnt subire rāem cā finalis.

Supponendum 1: bonum suum in honestum delectabile et
utile honestum e' illud - qd' aferit aliqm honestatem - de ill.
tua qd' tene ru ad delectationem. p se suuens et decens e' nō rāo-
li. Bonum delectabile 1: luxuriam e' - qd' delectationem parit-
utilem e' - qd' utilitatem pstat - id illud qd' nō appetit se ipsum
rāa rāli. Tunc, si rāde alterius bona, qd' meante opio utile
obtinetur. -

Supponendum 2: bonum honestum pce here rāo-
em, et finalis, ga pta frunt ppter bonum honestum regnum
Supponendum 3: bonum delectabile et pce exercere rāem et finalis:
d' rāo e, ga pta appetit ppter se de ppter delectationem
entram qm secum aferit ex pte lobi: Ad ill. qd' appetit ppter se
e' cā finalis: qd' -

Inst: via rāalis det ordinare bonum delec-
tabile ad honestum; qd' si delectabile nō ordēr ad aliud, nō pot rāre aus
ultis; et si ordēr ist habet rāem medi: et nō finalis. Si autē ans
na rāalis det ordinare bonum delectabile ad honestum, p nego, aliqm

Argum. isto ans. Unde ultimis operatis ut in moribus et in de-
liberatio morali bona ordinat selectio ad honestum. n*u*? q*n* ist
operari ut in physia et attentionis obla de liberae physia. Unde
bonum delectabile duxit pot amare. p*u*? ut medium ad finem
pertinet. 2*o*. Ut e*g*im in se capex scandi aus utili.
Vutile qua utile, siue medium pot finalisare.

Quer. 1*o*. Ad bonum utile q*g* stile id medium q*g* medium pot
exercere rationem in finali. Et neq*e* ita con*In*? Et q*g*
finis amari poterit se, et medium q*g* medium appetitur poterit finem.
Et n*g* poterit se medium en*g* medium ist*h* het rationem utili. Et utile
q*g* utili ist*h* amari poterit id ad q*g* estile, nemque poterit finem.

Arg. 1*o* aus signales p*g* fidei. Cari-
tatis. It media ad uitam eternam et in appetitu poterit se: q*g*
medium q*g* medium pot hinc rationem finis. Et istos aus signales
duxit pot amari. q*g* pot et honesti in se. Et sic hinc rationem finis.
2*o*. Pot et media ad salutem eternam, et sic de amanti pot bea-
titudinem, et n*g* poterit se.

Replicabis illi a*u* n*h* utiles nisi q*g*
honesti. Et q*g* honesti amansi poterit se: q*g* est q*g* utiles. Et illam uti-
litem et honestatem esse malum est istuc can*o*, dicit*u*: ee diuina.
Unde ead met bonas q*g* honesta pot amare poterit se et q*g* utiles, i.e.
medium est amari poterit finem, et ita se habent illi aus signales
q*g* pot et in se honesti poterit se appetiuntur, pot u*o*. Et utiles ad
beatitudinem poterit illam amantur.

Arg. 2*o*. bonum utile est solum
ut*u*: q*g* pot hinc rationem finis. Et dixit ans: bonum utile est
solum ultimis q*g* ad electio*m*, it*o*, q*g* ad vim intentionis, n*g* ans: e-
lectio*u*: ist*h* tendit ad media et intentio est executio*f*ini*l*.
Vt ergo ultimis ex dubiis mediis pot eligere unum reliquo alio:

g^o medium het breijtem distam in ijs pot finalisare. Et unum
medium eae elegi reliquo alio. Et ppter libertatem utriusque. Et ga-
in obo medio magis reluet bonas finis. Et tunc ga e usq^{ue} hinc
ad finem Negrum. et si numerum amassit medium ppter se
st^o ip^o in obo ad finem.

Cor^o. 3° unum medium slege obligatur
ppter aliud. q^o medium ppter medicamen: g^o medium het rascem
finis. Et n^o q^o ans. ga Et in executive unum medium sit gau-
satio, in intentio finis rascem amans ppter finem, et si iam me-
dium qm medicamen eleganter ppter dantem tamq^{ue} finem.

Regul^r. medium q^o medium et
het rascam deslectationem: ut ppter in eo q^o ut perat corimbricam ob-
ligit ppter lacticam, qm equum: g^o medium q^o deslectate pot fe-
nissimare. Et in hoc esentu medium n^o sumit ut medium, sed
ut finem. Et in hoc sū pot finalisare, ga e deslectate. in rasc
ut medii utilis n^o pot exercere rascem finis, ga sub pau ppter
se intendit ppter finem. Unde ead bonas pot ee finis q^o amans
amata ppter se; Et pot ee medium q^o amans intendit ppter aliud.

Cor^o. 4° sic se het enim in graci-
cio, ut medium in speculum: It^o n^o apertimur. S^olo ip^o ppter so-
lam ueritatem medii q^oles. It^o ppter, it^o et ppter ueritatem q^oles.
It^o: g^o et n^o amans finem ppter solam eius bonitem. S^olo
ppter bonitem medii. It^o max ei uam q^o ad aliq^o, n^o u^o q^o ad oīa:
et ad exponit adiutum t^o ppter, t^o lo^o latr. hinc rascem, ga^o
het etiam spalem ueritatem solum a uerite ppter qm
illius apertis ppter. It^o: At u^o medium q^o medium n^o het rascem
ut si aug^o ppter q^ondit ab honestate, t^o deslectabili, q^o n^o aman-
s^o ppter se.

Infra^o 1°: g^o des placides duentes ad eundem
finem. t^o eius sp^ole, t^o hoc pallum, q^o ostendit: ga aut

Iudei, et caritatis ducunt ad beatitudinem; et tu si dura Christi inn se.
Dei sacerdotis electio si humanae gratiae in rite electio est eiusdem spiritus:
Si uero humanae matris ergo ipsius actionibus est dura Christi, quae hanc dura
obstat, et motu, ut per in actionibus Iudei, et caritatis.

Art. 2°. q^o Sectio est excentio medi-
orum est eiusdem spiritus in executive finis. Sicut motuum est id. De negotiis placem-
ent motuum electionis ipse est suorum factum, nam electio est exterius boni-
tatem extrinsecam intentio uero est profer bonitatem intrinsecam finis. Deinde
electio pendet ab intentione finis opificis, quod sit ad inducendum
discrimen opiale spiritum.

Ubi ergo utilitas. utilitas sit intrin-
ca mediu*m*. Et aff. In qua utilitas medii iudicatur in intelligentia, quoniam
habet in fine: ut haec intelligentia potest esse intrinca mediu*m*. Et ostendo hoc
quod non distinguere a virtute intrinca medii: ut labor ex sua intrinca
virtute uenit atque ex lementum ex sua ratiore intrinca uenit
restrictione atque. In qua unum medium ex sua intrinca ratiore potest
esse utilius et debibilis alio ad finem: q^o utilitas potest esse in-
trinca mediu*m*.

Arg. 1°. Bonas est in medio, hinc excellen-
tia est in imagine: ut imago nullam potest intrinsecam excentiam,
imo ut aliorum potest extrinsecam: q^o medium non potest bonitatem in-
trinsicam, ut aliorum potest extrinsecam. Et sicut may honestas
honestas, & iuventa est in medio sicut excentia in imagine. Hoc
bonas utilitas may. Unde nulla bonas honestas & iuventa est in-
trinsicae in medio q^o tali: ut nullas bonas utilitas: nam imago sancte
Eustachie Virginis ipse nullam potest intrinsecam conexioem in honestate
quoniam representat medium uero potest intrinsecam conexioem in suo fine.

Arg. 2°. Si medium potest intrinsecam
conxioem potest hinc ratiem in finali, sicut de bonum est agax
finalitandi. De negotiis assumptionis, quod bonas utilitas non sufficit

*Ad ratiem finis: utile enim amari poterit sed poterit si-
nam ad genere utile. - Prog. X. coem. In. am. in medio
nobis datur bonas extrinsecas: q. nullam habet intrinsecam. Sed istam In. am.
coem diligendam esse a bonitate honesta et delectabilis, q. nos videntur
intrinsecum in fine, et extrinsecum in medio: At uero bonas utilitas est
medio intrinsecum. -*

De malo qua malo.

Quer 2. $\frac{d}{dt}$ malum $\ddot{\eta}$ malum pot finalitare. id est illa
aia iuga $\ddot{\eta}$ ultas recedit a malo finalitate a malo tamquam
a eo a $\ddot{\eta}$ fugit, an $\ddot{\eta}$ bono ibato qd amplexit. $\frac{d}{dt}$ lugam
n finalitatem a malo s $\ddot{\eta}$ a bono ibato. In cap. m. 3. p. 1.
Prima sententia iste - cuius gratia aliqd sit, id est cuius
amore aliqd intendit. Ha ultas n fugit a malo vide ypsi-
us, sed gratia e amore boni ibari. qd a bono finalitate et n
a malo. Vnde aia iuga het trium a $\ddot{\eta}$ recedit qd e malum
et trium ad qm fugit e bonum oppositum. Et hoc bonum het
rauen finit n. uo illud malum. Tunc dispensus istos n e g $\ddot{\eta}$
ter malum. Ita a dolo.

Constatiam in ^{am} tenet cardinalis Lu-
go Tomo d' pariz. p. 15, n. 10. P. Cor et via p. 27. lxi.
et alii p. 22. q. 22. q. 23. illud finaliter ad mones. Id ma-
lum mouet voluntatem ad fugam: q. finaliter. Et illud gra-
duare ad mouet voluntatem amore sui opus. At ut loas nō mouest,
amore male si sit opus istud. P. 22. decutio fe-
nalisatio d' bono: q. fuga finaliter a malo. q. 23. Ita in
dura ria e' ga uolens mouest ad decutioem amore et gratia
boni. At nō mouest ad fugam amore et gratia male si boni
deponit.

Arg. 2º Iuxta nō ē datus ad bonum, ut ad malo

190

Si Et n' apparet bonum adhuc ut situs fageret a malo: g. et. D
Inquit ains: ga. invicibile c' qd n' apparet bonum ad digestum malo: appi-
citi, ut si negata in sua negatione. Sed malum. Digestio dicitur g. ne-
gacionem boni. Digitatio expensus illius n' e' exter non
n' exter saltem: g. et sign. e' exter malum. Dicitur ains: di-
gestum nec pote exter saltem, ita a dictione. =

Fig. 3° ex hoc segni cum fugam
et plectuam et amorem boni petet ut uerba recedit a malo.
Tet hoc e falso. 1° ga fugia e odium et amor; 2° ga si fu-
ga eet amor illam offere remur Iuanem. Et cum fugam in re
et plectuam boni. Et hoc in nos tenendi ei fugam. Siquid e leg-
mur bonum direcite fugiendo a malo. Vnde fugia het duo trios
unum a-i-g- iile malum et in hunc fugia e odium: et haec n'e
Iuanus: alium trium het ad gen: et in hunc e plectatio amor
et het suauitatem. =

Et per suorum amicorum.
Clog. 4. alij peccant ex mera malitia:
deinde appetunt mortem, Venenum, & alia, q. sit malitia nra: q. malum
finalitat. Et igit itam q. alij peccant se manent ex alij bonite de-
betate inordinate: Praterea q. hiderat mortem, Venenum ~~et~~ non
habet appetit in rae mortis Ita q. tenus q. respensas aliq. bonum,
ide appetit carentiam mali plentis, & honorem q. reluit in morte.

¶ Cap. 5°. uictas q sit pia Libera
¶ sua Liberte pot amare malum: q^o ex. q^o nō am. ga uictas n^o
pot amare nisi obtem amabile: malum u^o q^o malum n^o e amabile:
ad Libertem uictas sufficit q pot suspendere cum amoris q cum
odii. Sicut u^o fuerit uico pectoris ut uect obtem malum q^o
malum, huius aut erit inefficax, et iustificax.

Degli. Votus p̄t fierē demeritum
cc. gōlibet obtūm. Itē n̄ p̄t fierē obtūm cc. malum, nisi illud a-
mando p̄tale. ḡ eto. Engd min. ga uotus n̄ p̄t demeritum

Cur malum illud amando, si ergo nequit efficienter diligere ma-
lum, quia non est aliud bonum, potest ut aliquid semper etiam ad malum,
si illud odio habeat ex alio motivo, et exercitio punito.

Codice 1º gallico eis in primis capitulo
et omnibus, quae tenent malum quia malum sic finaliter
non potest auctoritate, sed per auctoritatem fuga. et raro huius est quia illud
vixit finaliter, quod potest permanere vellet ad aliud faciliendum: ut
malum manere potest vellet ad fugiendum. Et in aliis tenaces
sunt de secundum parvum cum humoris ad finem, tunc malum
non potest finaliter, sed erit gloria et nra. — *Plote. 2º*
Et quoniam homines cupiunt non esse Deum, tunc non sunt malum quia
malum, sed bonum quod illud reprehendit in carentia genarum quod
Deus illud infligit. —

De oblio indriente.

Quer 3º Ut indriens quod indriente potest finaliter quia auctoritate
omni. Et neque. Et quia oblitum indriens qualem non potest amari, sed in-
tendi, si ergo est extra oblitum vellet, sed distinet in bono in oblio ad aucto-
ritatem. Et ab ex parte quia illud non potest auctoriri oblio indrienti
ide quod negatur, negatur fallitum apparet: quod est vellet negare amare
oblitum indriens quod non bonum nec malum reprehendit. —

*Nostri ager suam libertatem potest vellet ob-
litum indriens. q. et. Et quod ans quia vellet non potest boni extra
suum oblitum, quod est sit esse bonum. — Regic. vellet potest
fugere minus bonum: q. et hec indriens. Et quod siam quia
minus bonum sit abesse bonum, manet intra oblitum vellet: ut
indriens q. nullus potest bonum, est extra oblitum vellet, ac regic.
mane negat. —*

*Vog. solum indriens vellet ager exercitandam
libertatem non potest aliud rasem boni, neque exercitare libertatem*

Et aliq[ue] bonum: q[uod] indiens pot finalitare. 191
Et nō sicut illud. q[uod] indiens pot finalitare. Et nō sicut illud. q[uod] indiens
pot inducere aliq[ue] bonum: in hoc en eventu iam nō manet in-
dicens sicut bonum, aq[ue] nō sicut illud. q[uod] indiens pot finalitare. q[uod] indiens
pot inducere aliq[ue] bonum: in hoc en eventu iam nō manet in-

De obtō impossibile.

Quoꝝ f[or]t[em] impossibile cognitum ut imposibile pot exercere non
est finis. 192 Resolutio 1: impossibile cognitum sicut ratiō impossibili
nō pot finalitare cum abīam et effacienter. Bi q[uod] impossibile ut
tale n[e]t bonum neq[ue] dicens nō ratiō. Deinde aut ratiō efficax q[uod]
intendit genere sicut extra cas. sicut impluat q[uod] aliq[ue] vellet po-
nere extra cas sicut q[uod] indicat impossibile. 193

Resolutio 2: impossibile cognitum ut
tale sicut ratiō q[uod] foret dilectione potible pot care & hanc aliq[ue]
cum lat[er]e ineficaciam. 194 Ica C. Val. & C. T. Bi q[uod] Paulus q[uod]
q[uod] placet sibi in amando Deum & infinitum amorem q[uod] placet
sibi ex impossibilem sicut ratiō q[uod] foret potibilis vellet & illum
amare Deum. Et ratiō huius & q[uod] impossibile cognitum sicut illa de-
finitio e bonum, et ne ratiō dicens. q[uod] pot finalitare aut ratiō -

Bi n[e]t aut bonum sicut foret q[uod] aut n[e]t amari, sicut amaretur. 195
dicitur aut. n[e]t aut bonum abīam sicut n[e]t aut bonum dilectionem, q[uod]
aut. Nunt autem pot sibi placere autem in aut & sicut dilectione.
Sicut illud pot autem absentia sicut n[e]t dilectione, & si illud sicut
sicut apparent impossibile absentia & n[e]t dilectione. 196 Au. Deus pot
et amare sicut ratiō impossibile et in eo placere amore ineficaci.
Et affr. Bi q[uod] Deus placet sibi in eo q[uod] amaret amare creatus
infinito, si istuc foret potibilis q[uod] est. 197

Resolutio 2: Et apprehendamus Deum ut

*Vt corporeum, nō possumus illum amare ut corporeum, dicitur nam
implicare Deum corporeum: q. Et ictum corporeum representetur
propter nō possumus illum amare ut bonum. Sed ergo am, q. Si
Deum, ut corporeum apprehenderemus, adhuc illum ut sic amavemus: id
in factu illum ita nō amamus, qd illum nō apprehendimus ut vere
corporeum.*

De negationibus entibus rationib[us] & reloib[us]

*Querit q. qd negationes priuatas, entia ratiis & Relatio[n]es possint hinc
rationem in finalitate? Postulat e[st] negationes, priuatas & entia ratiis
sumptus in se nō possunt finalitatem. Qd qd ab aliis nō habent entitatem
q. neg bonitatem, sicut hoc est priuatas entia: illa uero qd nō habent bonitatem
nō possunt finalitatem. Postulat tamen qd si apparet ut entia &
bona p[ro]p[ri]e tunc finalitatem, qd ad finalitatem sicut est bonas appa-
rent ut superius diximus.*

*Corrig. 1. qd amant caritatem dilectionis &
quaecumque sui est: q. haec negationes sit amabilis, aug[ust]ini finalitatem.
Vnde qd amant tales caritatis, n[on] eas amare ut bonum desiderante
& honestum, sed tamquam utiliter ad aliud finem alegendum, cuius
bonas potest reducere ex parte in negationibus. Et sic qd amat suum n[on] esse
illum amat ut usque sibi prop[ri]etate tantam en[tr]e afflictione exigitur
q. aliud, ut inducit sibi utilius docere n[on] esse, qm est hoc.*

*Corrig. 2. qd amant famam, estimacionem,
honores et qd entia ratiis: q. haec finalitatem. Qd has ratiases
ratiis n[on] amari ab horribus, q[ui]t enim est entia fictitia, sed q[ui]t enim est
q[ui]t realis alioz honorificare sed illi sentientes. Dicitur
qd aliud existimare hymenam est aliud monstrum realis, et in
ad illius venarem: et tunc hymena est entia ratiis: qd potest sortiri
rationem finis. Qd in eo cuncta p[ro]p[ri]e finalitatem ens ratiis, qd tunc
apparet ut ratiis ens est bonum: nostra uero res ipsa credit et ente ratiis*

Prout e' factum, et carens o' bonifice.

192

Dicitur 2o relases placentem ex-

per quint finalitatem. Propter ista realia et leganter hent ob-
nitem sufficientem ad finalitatem. Unde relas placitum magistris
eis hent uam rarem finis. neq; enarratum est ut sunt emates phe-
ce. ist sufficit qd haec entitatem realem logem. id a fortiori
dicendum est et relatis transentalibus qd n' distinguunt a rei en-
titatibus hent eandem bonitatem. illis, secundum hys finalitatem.

DÍSPVTÄO. III.

D e causa Exemplari se cis per accens.

SECTIÖ. I.

D e ca Exemplari.

Quer 1o qd sit ca Exemplari? Prosta distin - dia qm effus
immissas ex intentio agentis deviantibz sibi finem. Aut
dia n' ga imbut intrite. Ut ga exercit mensuram et exemplarisat.
parte - ex intentio agentis - exclusit illas his, qd effus align-
ptor intentio agentis casualiter omittat. qd qn aliis intendit
pongere diuina, fortuito delineat mineniam.

Per illam partem - deviantibz sibi fi-
nem - recessunt de agentium malum uniuersi, qd effus natu-
imitatur. Vg. foliis parentem suum, n'ti ex intentio exq; ba agen-
tis libere deviantibz sibi finem, qd patet generans filium n' inten-
dit sibi ut finem tam suam qm immitit filium, ut illum ducit
ex impetu nati, & n' libero.

Responso 1o Explanare & cõ exterrnum

ide illas qd e' extra mentem iuvantibz explanare. Vg qd pictor uni-
tari imaginem P. Antonii, qm het ante occulit. Seet inornam

Si est illa idea q̄ e in re aliud operantis dirigens illius adēm.
Coll. 2. explanari innum hinc magis esse & rigurose p̄ficiēre ex-
planari, q̄ nō s̄ de regnū & sine externo sufficit ad dirigendū
agens rāzale.

Alleges 3.º explanari s̄b̄ dari sp̄e in agentibus
rāzalib⁹ operantibus q̄ cognitioem. ut admittendum et sit ex-
planari in brachii q̄. in Igyptiis & Seminis hūm acticis omis-
tions. Dicne si legimus & explanari sp̄e, & rigurose: et si uerū iam
nigra vestimentum erat nō operari sp̄e. Et s̄p̄e tamen q̄ sp̄e et
dicti nō attingunt conexione medii & fore ita libet licetū c
nō operari sp̄e. Et s̄p̄e explanari q̄ nō attingunt ultimū obiectum
referri. Coll. 4.º explanari extēnum p̄e sumū f̄ q̄ q̄ ip-
sum obiectum, id q̄ ad obiectum ipsius, q̄ ad Igyptum brachium de-
q̄ ad ipsam cognitioem. Si ḡra

Quer 2º in q̄nam et his p̄ficiōnis distinet ca
Explorari. Distincte in dīctū obiectū. Ita Scottus, C. Bruns
Thomas & Cerviago, & alio. Pr 1º ex autoritate Scotti qui
locet explanari distincte in op̄ia rei p̄t e in aria. Pr 2º rāzal
Explorari distinet in ea ad qd̄ intuendo agens operatur, & qd̄ sibi sp̄e
nō omittandum, s̄ agens n̄ intuetur ad obiectum formalem,
s̄t ad obiectum qm̄ sibi p̄ponit omittandum.

Nec vales: Agens intuet ad Igyptum
p̄t obiectum qd̄ suum & representatum, in q̄ distinet omago explorari. Et en-
nōs instiam q̄ ut p̄t experientia agens n̄ reflecti supra suum Igyptum
sed s̄b̄ ostendit ad obiectum in illa representato. Sicut p̄t experientia
est imaginem ante oculos p̄posim n̄ curat & hoc cognoscere, s̄t
tm̄ & illi illius.

Pr 3º q̄a cā finalis n̄ distinet in cognitioe fi-
nit, s̄t in illa sonite obiectum illius. q̄. nō cā explari. Pr 4º q̄a
explari delineatum n̄ omittat cognitioem, s̄t obiectum ipsius cognitioem.

193

(qua n^o Explaris) (x^o ipsius sefiem) videtur in eo q^o eflus emissa-
tur. —

Pro stria In^o stat Pl. I. in Metha p. 25, lec.
p. n° 20, et alia q^o refert Pl. I. L. in Chrys n° 769. —
1° x^o fortē artifex dicitur opus item sua Idee; s^t eflus n^o
cōst̄t̄r̄ct̄ opus obtrūs. Fortēn̄s hoc, q^o ex i^o, et se ipsum n^o datur
Mītūdo, s^t iditās. q^o eflus n^o est illa opus obtrūs, s^t p̄fici: q^o en-
res cōst̄t̄ua sua imaginī. De eflus n^o h̄cī fr̄at̄ cūnd s^t Iherem o
suo explari: nām in Idea n^o r̄ḡentāt̄. Est n^o eflus. ligd̄ h̄cī n^o
debat̄ a Iho Ies. q^o genit̄ in eē reali: s^t i^o r̄ḡentāt̄
aliam Idea h̄cī, qm̄ artifex intendit imitari. —

Cog. 2° ois cā sēt̄ dīsigni a suo op̄u:
s^t op̄t̄ obtrūs n^o dīsigni a re faciendo, s^t cōst̄t̄ua res, q^o r̄ḡentā-
ti in op̄t̄: q^o Explar n^o dīsigni in op̄t̄ obtrūs. De Explar dīstere
in op̄t̄ obtrūs h̄cī a re faciendo, s^t illa q^o q̄d nām, qm̄ op̄t̄um ini-
ciati eflus. —

Dīsigni: Explar dīsigni in eo q^o dirigit, et debeat̄
agens rāviale ad operandum. S^t s^t op̄t̄ dīsigni dirigit, et attendit
hoc, q^o dirigere cōst̄t̄um dīsigni autēm u^o dīsigni in op̄t̄
cōgnosc. De Explar dīstere q^o in eo q^o dirigit, n^o q^o attīn*e*, s^t
q^o p̄cipue nām p̄cendo se imitabile alteri: illud u^o a q^o artifex art-
ue dirigit, n^o dīsigni Explar, s^t Cog. —

Vig. adhuc Explar cōsiderendū
in aia, s^t deus op̄t̄ dīsigni e^o residet in aia, et n^o obtrūs ut get-
q^o in Iho op̄t̄ dīsigni dīsignit Explar. De 1° nāt̄ may abse. De 2° dī-
signi eand̄ may. Explar cōsiderendū in dīsigni obtrūs, et int̄oduct̄, s^t op̄t̄
h̄cī, et ph̄ysie, nāt̄ may. Explar en̄ in tantum dīsigni residere in aia
in q^ont̄um r̄ḡentāt̄ in op̄t̄ resigente in zyga aia. —

Cog. 3° Explar inclusit lugēsem dīre-
ctioem, alteram attīn*e*, q^o p̄cinet ad op̄t̄um dīsigni alteram

Papuum q̄ partis ad Igitur obtrum: q̄ in utroq; Igitur adaḡte illu-
tit et in quilibet uero in aeḡte. ~~Igitur~~ nō iam s̄em antis ga-
ḡtar n̄ incluit directioem actiūam: nec enī p̄t̄ p̄t̄ ad obtem.
Papua w̄ directo p̄t̄ p̄t̄ p̄t̄ ad Exḡtar, q̄ regnat im-
tandum =

Inst: intentio agentis exprimita in defice: At hac
intentio e Igitur dicitur: q̄ in illa distit explan. q̄ dicitur may: inten-
tio agentis exprimita in auctore tamē tunc illa tamē rāo dicitu-
ng may. Unde Igitur dicitur p̄missio in defice ut p̄t̄. sed māsi n̄ in-
dicti m̄gabiliū dicitur q̄ cōtrat cām Exḡtarē adaḡte in usq; Igitur tamē
dicitur q̄ in obtrū q̄ sic existant in illa ex utraq; in adiuta, et sic
metius diligētū rāo adaḡte explanari =

In quo consiliat exemplar Diuinum?

Quar 3° h̄t Exḡtar Diuinū M̄st̄ in Igitur obtrū. q̄ p̄fī. Et
p̄t̄ cōst̄ fūnsi q̄a nūger habēt̄ p̄fī. Exḡtar cōrātum cōgrāndum
ēe in Igitur obtrū. — Subiungit in 4° q̄ Igitur obtrū M̄st̄
in obtrū p̄fī, q̄ in obtrū factendo q̄ M̄st̄ in obtrū p̄fī
se p̄bet̄ imitabiliū. Ita q̄ C. Thoma. C. paug. C. Fabri. C. I. L. n.
581. Et 1° ex illo Genes̄is 1°. — faciamus haec ad imaginem
et similitudinem nostram — ut obtrū p̄fī tamē exḡtar h̄c
cōformandi. Et 2° q̄a obtrū imitatio aliq̄d a se dicitur, cui fit
titel & imitacione. —

Replie. q̄ obtrū res m̄cē obtrū et in ēē
reali h̄t sufficientem h̄st̄ioem. q̄ se cōdūm. et ostendit hoc, q̄a
Ianas in ēē obtrū p̄t̄ se cāre in ēē reali. q̄ id siuendū ē de
Exḡtarī. q̄ h̄t am̄ et illius cōfīdem q̄a Ianas in ēē obtrū
n̄ se cāt̄ in ēē reali b̄ defīm h̄st̄ioem. Et tm̄ cāt̄ sui amorem
Tūtum. Imo datus q̄ id p̄t̄ se cāre signat̄ por n̄ poterit fac-
re Exḡtariter. et tūtia rāo c̄ q̄a ad cām Exḡtarē regis̄ vniūtāo

*Per iustitatem: nulla uero hinc hinc iustitatem secum negari emi-
tari se ipsam, ita aliam dicam.*

*Pr. 3. ga ut cister Lorenz. P.P.
Circum mensurans q̄ ideas ex Egyptaria finia, et ideo posibilia ut
potius, ga deus ab illis imitabilius est, q̄ ratiō antecedat eoz poti-
bus, et antecedit eoz cognitio p̄m' ēē possum: at in eo ho-
ri iam itigis ratiō ea explari in Deo: q̄ hoc videt in epia finia
est ēē imitabilis ad ipsius reuirs.*

*Pr. 3. finia m. agnac. H. &
alii relati a C. I. L. Pr. 3. Finia in ēē reali imitante
se ipsam, aut in mente finia recipiunt: q̄. Egyptar finium distinx
in ēē sotiuo circuari. Inq̄d am̄ q̄ imitari aliis Egyptar ē
fieri, nō illi. Qis uero omittatio supponit distincionem in re imitabili,
ga id nō het iustitudinem suam, ita iustitatem esse p̄tendo.*

*Pr. 2. supra statuimus Egyptar cre-
atum. Distincte in ēē sotiuo rei, q̄ imitatio ipsum Egyptar. Et hoc eas
res nō potius imitari se ipsam, nec hinc se ēē iustitudem. q̄. Hic in-
comprehensibilis p̄statur. Enī finia distinctio cum Egyptarem, et illius
estū. Hoc dari dicens rationem in Egyptari finio, atq̄ in Creato ga
artifex creatum nō negat in mente id artefactum nō q̄d nō poti-
ssim q̄d indicum, ita aliud finium sit eoz faciendo: At uero De-
us q̄d dicit hume eoz eundem nō dicit in sua finia idea: Qis uero
effus det ēē finium ab Egyptari, q̄d imitato.*

Veruptar sit uera causa & quā sit eius
causalitas?

*Quar. 4. q̄. Egyptar sit ua. ia. q̄d aſc o m. cū. Pr. 1. ga Egypta-
ria, et illas finias dicimus a finia uera caſgā. Pr. 2. oī ia. iustit
q̄ causalitatem, ita Egyptar uero sit causalitatem ut infra videtur: q̄. eua ia.
Pr. 3. q̄d Egyptari p̄petit deſto ia. q̄d ab illo q̄d se depenit eoz.*

Et atq; mo influit ec; in offi; sat; introit; qd; sit e ad locum m.
oem iæ. —

*Quesitum. Explanatio nō inservit eis in effusum. sed nō ex-
istit ratio et physice. De sat eis qd inservat ipsa ratio, ad qd suffi-
cit existia in seculis. nec enim taliter explanari eis regimur. tam
physicam, si sat e ut sit in, qd as illa dependeat, & de effusis sat
tempore a grise officio.*

Item in a' g'ris officiis. - Regulicibus: ipsas officias non diliguntur
ad g'ras officiis: sed omnia ad d'ligend' et officiis: q' reg' regulicibus non est ca' de
neg' mai' q' regulicibus non d'liguntur in e'ct' officiis non q' regulicibus reatu' sit
in alio officio q' in mente d'liguntur. Regulicibus regulicibus
currit p' mun' officiis: sed officium non est p' mun' ca' q' neg' regulicibus. De regulicibus
n' d'liguntur n' p' mun' p' curri' officiis: sed p' mun' d'ligentis et regulant'is
q' officiis se p'bet un'itabile deo officiis. -

Quer s^o qnam sit cætas Explarit. Et
ēc adem, deu fieri effū p̄t genere ad Explari, qđ rit tamq̄m drigens
et detrans yens rōvate ad operarium. Et q̄ cætas effientis illi-
tit in aë p̄t rit ayens. Cætas finalis dicitur in ead aō p̄t rit
finem. qđ et p̄t totas Explarit. Nostet in ead aë p̄t rit Explari, p̄t
ideam. Hoc aō ē ita qđ fit opus externum, hoc enī opus ē effus, et
q̄ ita aō iſtificati. =

Int: catas finis distit in aoe aoe interni.
g: isto salitas Explaris distit in aoe interiore. Ergo triam dor-
sa rao ega aut invia, nempe amor, e effus et similitudines idem
ratio huius amoris iuritu est ee catas finis. At u: opus exterrnum
e effus iste Explaris, ideo ihu catas fact distit in aoe aus exter-
no. =

no. 2 Degliuabis ead si operis externi pot plesuare via
riati Engelski inrno, id est met ad q̄ intendebat fieri effigie
Petri, pot eē Hinuastina imaginis P. Pauli: q̄ castas n. Nibet

In illa aëe. De aliis ois: p. g. i. eunare ead ad physia, 210.
ead ad moralis n. ois. At illa n. e. catas. Explanari q. tenuis e. ào
moralis directa et retroacta ab explanari. Sicut supra diximus t.
calitate finis in mediis.

II. Q U O D I C

Quer. 1o ad quodam reduci debet a
Explanari. Ponunt concursum reduci ad Efficientem. Et hoc ex
partibus q. ait. Sicut idem illius omnes e. eis Efficientes crevunt.
qd est affirmant ex hoc. ut in alterante ratione in gre. atq.
Efficientis integrari prius, et illas eius qd efficiat.

Hab. 1o finis et operis. Et utro
visitatur cum Efficientem rationalem; tenuis sine in finali n. opera-
ti. et tri. finis n. operat ad efficientem. q. neq. Explanari. Ponunt
alio n. mag. Et tri. L. nostra prior n. min. in e. finali
reducitur ad efficientem. Sicut n. operat e. calitatem dorsum, imo
e. eandem aicem, q. Efficientem operari.

Hab. 2o Explanari. q. p. et
net ad vim dicem. Et n. e. vim inibiensem, s. dirigentem
et regulantem aicis efficientis, q. qm. spectat ois in ratione priori au-
t. et. **I**nst. solum e. e. partis: q. et Explanari. Et
ad aicis oibim p. e. diligenter lugere, q. p. currit effici ad vim
et sic operat ad vim efficientem. Et p. currit spectat vim, et sic n. e
in physia, et huius externa spicula, q. n. visitatur dorsum quis in
proxime, nisi ad sumum denotare: Et u. Explanari currit diligenter
et p. currit spectat ad qm efficientem.

Hab. 3o Explanari h. e. dorsum medium
r. a. q. operat dorsum quis in. Et n. ois, q. Explanari e. implementum
efficientis artificia. Implementum u. Et atq. mo sit dorsum reduci-
to in ad id quis in qm spectat. **D**iliger 2o tam cum Explanari
qm finali reduci ad Efficientem q. h. e. e. e. calitatem. N. est
e. e. aicem metaphorica.